

ЗАРЕЄСТРОВАНО

Міністерством юстиції України
Свідоцтво № 025-т.с.
Наказ № 120/5
від 28 грудня 2006 р.

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішенням Правління АПУ
від «27» липня 2006р.

Президент
Шевченко І.А.

РЕГЛАМЕНТ

Третейського суду при
Всеукраїнській громадській організації
«Асоціація правників України»

2006 р.

Стаття 1. Спори, що розглядаються третейським судом

1. Третейський суд при Асоціації правників України (далі - Третейський суд) є самостійним недержавним, незалежним, постійно діючим Третейським судом, що здійснює свою діяльність згідно із чинним законодавством України, Законом України "Про третейські суди" від 11 травня 2004 року №1701-IV, Положенням про Третейський суд при Асоціації правників України, затвердженим рішенням Правління Асоціації правників України від 27 липня 2006 року і цим Регламентом.

2. У Третейський суд за згодою сторін можуть передаватися будь-які спори, що виникають між юридичними та фізичними особами з цивільних та господарських правовідносин, за винятком спорів, що згідно з діючим законодавством України не можуть розглядатися третейськими судами, утвореними на підставі Закону України "Про третейські суди".

3. Спір може бути переданий на розгляд Третейського суду за наявності між сторонами третейської угоди, яка відповідає вимогам Закону України "Про третейські суди".

4. Спір може бути переданий на вирішення Третейського суду до прийняття компетентним судом рішення у спорі між тими ж сторонами, з того ж предмета і з тих самих підстав.

Стаття 2. Види і форми третейської угоди

1. Третейський суд приймає до розгляду спори за наявності письмової третейської угоди, укладеної між сторонами, про передачу Третейському суду всіх або окремих спорів, юридичні та/або фізичні особи мають право передати на розгляд третейського суду будь-який спір, який виникає з цивільних чи господарських правовідносин, крім справ окремого провадження, справ які відповідно до закону підлягають вирішенню виключно судами загальної юрисдикції або Конституційним Судом України, а також справи які не належать до підвідомчості Третейських судів. Спір може бути переданий на розгляд третейського суду за наявності між сторонами третейської угоди. Спір може бути переданий на вирішення третейського суду до прийняття компетентним судом рішення у спорі між тими ж сторонами, з того ж предмета із тих самих підстав.

2. Третейська угода вважається укладеною у письмовій формі, якщо вона міститься у документі, підписаному сторонами, або укладена шляхом обміну листами, повідомленнями по телетайпу, телеграфу або з використанням інших засобів електронного чи іншого зв'язку, що забезпечує фіксацію такої угоди, або шляхом обміну позовною заявою і відзивом на позов, в яких одна зі сторін стверджує про наявність угоди, а інша проти цього не заперечує.

3. Третейська угода може бути укладена у вигляді третейського застереження в договорі, контракті або у вигляді окремої письмової угоди.

4. Посилання у договорі, контракті на документ, який містить умову про третейський розгляд спору, є третейською угодою за умови, що договір укладений у письмовій формі і це посилання є таким, що робить третейську угоду частиною договору.

5. У разі недодержання правил, передбачених цією статтею, третейська угода є недійсною.

Недійсність окремих положень договору, контракту, що містить третейське застереження, не тягне за собою недійсність такого третейського застереження.

6. Якщо сторони не домовилися про інше при передачі спору до Третейського суду, а також при вказівці у третейській угоді на Третейський суд, Регламент Третейського суду розглядається як невід'ємна частина третейської угоди.

За будь-яких обставин у разі суперечності третейської угоди Регламенту Третейського суду застосовуються положення Регламенту.

Стаття 3. Третейська угода і правонаступництво сторін

1. Якщо третейська угода укладена у вигляді третейського застереження, то вона вважається невід'ємною частиною угоди і щодо неї діють такі самі правила правонаступництва, що й до угоди в цілому.

2. Якщо третейська угода укладена у вигляді окремої угоди, то у разі заміни сторони у зобов'язанні ініціатор змін повинен повідомити нову сторону про її існування. Зміна третейської угоди в такому випадку можлива лише за умови явно вираженої згоди іншої (інших) сторони (сторін) угоди.

Стаття 4. Місцезнаходження Третейського суду і місце третейського розгляду

1. Місцезнаходженням Третейського суду є Україна, місто Київ-04071, вул. Костянтинівська 2-А, тел. 492-88-48.

2. Третейський розгляд у справі здійснюється за місцезнаходженням Третейського суду.

3. Сторони можуть на свій розсуд домовитися про проведення засідань Третейського суду з розгляду справи в іншому місці на території України.

У такому випадку усі додаткові витрати, пов'язані з проведенням розгляду справи в іншому місці, покладаються на сторони порівну.

Стаття 5. Мова третейського розгляду

1. Третейський розгляд ведеться українською мовою, що стосується будь-якої письмової заяви сторін, будь-якого засідання Третейського суду з розгляду справи та всіх документів Третейського суду.

2. Сторони можуть за своїм розсудом домовитися про застосування в ході третейського розгляду російської мови.

Стаття 6. Гласність третейського розгляду

У разі, коли проти відкритого розгляду справи Третейським судом висунуто хоча б однією стороною заперечення з мотивів дотримання та збереження комерційної або банківської таємниці чи забезпечення конфіденційності інформації, справа розглядається в закритому засіданні.

Стаття 7. Учасники третейського розгляду

1. Учасниками третейського розгляду є сторони та їх представники, а також суб'єкти визначені законодавством.

2. Сторонами в третейському розгляді є позивач і відповідач, треті особи є стороною третейського розгляду з особливим статусом, що визначений цим Регламентом.

3. Сторони можуть вести свої справи в Третейському суді і брати участь у третейському розгляді як безпосередньо, так і через належним чином уповноважених представників, що призначаються кожною із сторін за своїм розсудом.

4. Повноваження представників сторін повинні бути підтвержені установчими документами або належним чином оформленою довіреністю.

5. Позов може бути поданий спільно декількома позивачами або до декількох відповідачів.

Стаття 8. Участь у третейському розгляді третіх осіб

1. Питання щодо участі у третейському розгляді третіх осіб та їх процесуальні права у третейському розгляді вирішуються складом Третейського суду при вирішенні конкретного спору.

2. Участь у третейському розгляді третіх осіб допускається за рішенням складу Третейського суду.

3. Третя особа бере участь у третейському розгляді справи добровільно.

Стаття 9. Процесуальні права сторін

1. До сторін повинно бути рівне відношення і кожній стороні повинні бути надані всі можливості для викладення своєї позиції.

2. Сторони мають право обирати третейського суддю відповідно до третейської угоди або положень цього Регламенту, брати участь в засіданнях з третейського розгляду справи, представляти докази, брати участь у дослідженні доказів, заявляти клопотання, давати усні і письмові пояснення Третейському суду, викладати свої доводи і заперечення з усіх питань, що виникають у ході третейського розгляду, заперечувати проти клопотань і доводів інших учасників третейського розгляду, заявляти відводи, користуватися іншими правами відповідно до третейської угоди.

3. Якщо сторони не домовилися про інше, до прийняття рішення Третейським судом сторона має право змінити, доповнити або уточнити свої позовні вимоги або заперечення проти позову.

4. Сторони зобов'язані сумлінно користуватися наданими їм правами, проявляти взаємну повагу до прав і охоронюваних законом інтересів іншої сторони.

5. Треті особи не користуються правом оскарження рішення Третейського суду.

Стаття 10. Порядок надання документів сторонами. Обмін документами

1. Усі документи, що стосуються третейського провадження (позовна заява, відзив на позов, клопотання тощо), повинні представлятися сторонами секретарю Третейського суду в кількості не менше 2-х екземплярів.

2. Усі заяви, документи або інша інформація, що представляються однією із сторін секретарю Третейського суду або в засіданні Третейського суду - складові Третейського суду, повинні бути передані іншій стороні. Сторонам повинні бути передані також висновки експертів або інші документи і докази у справі.

3. Передача документів іншій стороні може здійснюватись учасниками третейського розгляду самостійно, при цьому Третейському суду надаються докази такої передачі. Позовна заява, відзив на позов направляються стороні тільки рекомендованим листом з повідомленням про вручення, або кур'єрською поштовою службою, чи вручаються повноважному представникові сторони особисто під розписку.

Стаття 11. Направлення документів секретарем Третейського суду

1. Своєчасне направлення сторонам усіх документів Третейського суду у справі забезпечується секретарем Третейського суду.

Секретар Третейського суду веде листування у справі і направляє документи сторонам за вказаними ними адресами.

2. Всі судові акти (рішення, ухвали) направляються стороні тільки рекомендованим листом з повідомленням про вручення або кур'єрською поштовою службою, чи вручаються повноважному представникові сторони особисто під розписку. Всі інші документи і повідомлення можуть надсилатися звичайним листом, по телефаксу, телеграфу, номери яких вказані сторонами.

Стаття 12. Вручення документів

Якщо сторони не домовилися про інше, документи та інші письмові матеріали направляються за останнім відомим місцем проживання фізичної особи чи за юридичною адресою або місцезнаходженням юридичної особи рекомендованим листом з повідомленням про вручення чи в інший спосіб, що передбачає отримання доказів доставки документів та інших письмових матеріалів адресатові, та вважаються такими, що отримані в день такої доставки, навіть якщо на цей час одержувач за цією адресою не знаходиться чи не проживає, а про зміну своєї адреси ним не було повідомлено іншу сторону належним чином.

Стаття 13. Конфіденційність

1. Голова Третейського суду, його заступник, секретар і третейські судді не мають права розголошувати відомості та інформацію, що стали їм відомі під час третейського розгляду, без згоди сторін або їх правонаступників.

2. Забороняється без згоди сторін вимагати від голови Третейського суду, його заступника, секретаря і третейських суддів надання документів, відомостей та інформації, якими вони володіють у зв'язку з третейським розглядом справи, крім випадків, передбачених законами України.

Стаття 14. Порядок обчислення і сплати третейських витрат

Склад та розмір витрат, пов'язаних з розглядом спору третейським судом, порядок їх сплати і розподілу між сторонами встановлюється Положенням про третейські витрати, яке є невід'ємною частиною цього Регламенту (додаток).

Розділ 2. Порушення третейського провадження

Стаття 15. Порушення третейського провадження у справі

1. Провадження у справі порушується ухвалою Голови Третейського суду, яка приймається у 5-денний термін з дня подачі належним чином оформленої позовної заяви в Третейський суд.

2. Позовна заява вважається оформленою належним чином, якщо вона за формою і змістом відповідає вимогам, викладеним у ст. ст. 16, 17 цього Регламенту.

3. Датою подачі позовної заяви вважається день її вручення Третейському суду, а при відправленні позовної заяви поштою - дата штемпеля поштового відомства місця відправлення.

Стаття 16. Форма і зміст позовної заяви

1. Позовна заява подається до Третейського суду в письмовій формі.

2. У позовній заяві, що подається до Третейського суду, повинні зазначатися:

- а) повне найменування Третейського суду;
- б) дата подання позовної заяви;
- в) найменування і юридичні адреси сторін, які є юридичними особами, та/або прізвище, ім'я, по батькові, дата народження, місце проживання і місце роботи сторін, які є фізичними особами;
- г) найменування і юридична адреса представника позивача, якщо він є юридичною особою, або прізвище, ім'я, по батькові, дата народження, місце проживання і місце роботи представника, який є фізичною особою, у випадках, коли позов подається представником;
- д) зміст вимоги, ціна позову, якщо вимога підлягає оцінці;
- є) обставини, якими обґрунтовані позовні вимоги, докази, що їх підтверджують, розрахунок вимог;
- ж) посилання на наявність третейської угоди між сторонами та докази її укладення;
- з) перелік письмових матеріалів, які додаються до позовної заяви;
- і) підпис позивача або його представника з посиланням на документ, що засвідчує повноваження представника.

3. До позовної заяви додаються документи, що підтверджують:

- а) наявність третейської угоди;
 - б) обґрунтованість позовних вимог;
 - в) повноваження представника;
 - г) сплату реєстраційного збору у розмірі та порядку, встановленому Положенням про третейські витрати, яке є невід'ємною частиною цього Регламенту (додаток).
4. У позовній заяві сторони можуть послатися на документи або інші обставини, що вони представляють надалі.

Стаття 17. Ціна позову

1. Позивач зобов'язаний вказати ціну позову.
2. Ціна позову визначається:
 - а) у позовах про стягнення грошей - стягуваною сумою або сумою, оспорюваною за виконавчим чи іншим документом, за яким стягнення провадиться у безспірному (безакцептному) порядку;
 - б) у позовах про визнання права власності на майно або його витребування - вартістю майна;
3. Ціна позову не вказується щодо позовних вимог про укладення, зміну та розірвання, а також визнання недійсними договорів (контрактів). Сума третейських витрат щодо таких позовних вимог встановлюється Положенням про третейські витрати, яке є невід'ємною частиною цього Регламенту.
4. У позовах, що складаються з декількох позовних вимог, розмір кожної позовної вимоги повинен бути визначений окремо. Ціна позову визначається загальною сумою всіх позовних вимог.

5. Якщо позивач не визначив або неправильно визначив ціну позову, секретар Третейського суду пропонує позивачеві визначити ціну позову з урахуванням положень цієї статті.

Якщо позивач не визначить або неправильно визначить ціну позову в наданий йому термін, Голова Третейського суду за власною ініціативою при прийнятті справи до провадження або за вимогою відповідача визначає ціну позову на основі наявних у справі матеріалів.

Стаття 18. Усунення недоліків позовної заяви

1. Якщо позовна заява подана без дотримання вимог, передбачених у статтях 16, 17 цього Регламенту, секретар Третейського суду пропонує позивачу протягом 15 днів з моменту отримання пропозиції усунути виявлені недоліки.

2. За клопотанням позивача строк на усунення недоліків позовної заяви може бути продовжений, але не більше ніж на 15 календарних днів.

Стаття 19. Вирішення питання про компетенцію Третейського суду при прийнятті позову

1. При прийнятті позову голова Третейського суду вирішує питання про наявність і дійсність угоди про передачу спору на розгляд Третейського суду.

2. Якщо очевидно, що компетенція Третейського суду на розгляд справи відсутня, або третейська угода є недійсною, голова Третейського суду повинен відмовити в прийнятті справи до розгляду.

3. Про відмову в прийнятті справи до розгляду вноситься мотивована ухвала, яка надсилається сторонам. При цьому заявнику разом з ухвалою повертаються позовні матеріали.

4. У всіх інших випадках питання про компетенцію Третейського суду вирішується складом Третейського суду, який розглядає спір.

Стаття 20. Ухвала про порушення провадження у справі

1. В ухвалі голови Третейського суду про порушення провадження у справі зазначаються:

а) номер справи;

б) дата прийняття ухвали;

в) найменування сторін;

г) підстави прийняття справи до провадження Третейського суду;

д) ціна позову та предмет спору;

є) розмір третейського збору та інших витрат Третейського суду, який позивачу необхідно сплатити на рахунок Асоціації правників України протягом 10 днів з моменту отримання ухвали Третейського суду.

2. В ухвалі голова Третейського суду пропонує сторонам у 10-денний строк з дня отримання ухвали обрати третейських суддів відповідно до третейської угоди або положень цього Регламенту та сповістити їх ім'я і прізвища Третейському суду.

3. Відповідачу пропонується у 15-денний термін з дня отримання ухвали надати відзив на позовну заяву і документи, що підтверджують заперечення проти позову.

4. Одночасно з ухвалою Третейського суду сторонам направляються:

а) Положення про Третейський суд при Асоціації правників України;

б) Регламент Третейського суду при Асоціації правників України з Положенням про третейські витрати (додаток до Регламенту);

в) Список третейських суддів Третейського суду при Асоціації правників України.

5. На прохання сторін або однієї із сторін строки, встановлені ухвалою про порушення провадження у справі, можуть бути продовженими, але не більш ніж на один місяць.

Стаття 21. Наслідки невиконання позивачем вимог Третейського суду щодо усунення недоліків позовної заяви, а також сплати третейського збору та інших витрат Третейського суду

1. Невиконання вимог Третейського суду щодо усунення недоліків позовної заяви, а також несплати третейського збору та інших витрат Третейського суду у порядку та розмірі, визначених в ухвалі про порушення провадження у справі, є підставою для залишення позовної заяви без розгляду, про що головою Третейського суду виноситься ухвала.

При цьому заявнику разом з ухвалою повертаються позовні матеріали.

2. Позивач не позбавлений права повторно звернутися до Третейського суду з позовною заявою. При цьому датою подачі позовної заяви буде вважатися дата повторного звернення з позовною заявою відповідно до правил, встановлених частиною 3 ст. 15 цього Регламенту.

Стаття 22. Відзив на позовну заяву

1. Відповідач повинен надати Третейському суду письмовий відзив на позовну заяву.

2. Відзив повинен містити:

а) найменування позивача і номер справи;

б) мотиви повного або часткового відхилення вимог позивача з посиланням на законодавство;

в) докази, що обґрунтовують відхилення позовної вимоги;

г) перелік документів та інших доказів, що додаються до відзиву.

3. До відзиву, підписаного представником відповідача, додається документ, що підтверджує повноваження представника відповідача.

4. Відзив на позовну заяву направляється Третейському суду в строк, встановлений ухвалою голови Третейського суду про порушення провадження у справі, якщо інше не передбачено третейською угодою сторін.

5. Якщо відповідач не подає відзив на позовну заяву відповідно до положень цього Регламенту - третейський розгляд продовжується, при цьому, неподання відзиву не вважається визнанням позову, якщо інше не встановлено угодою сторін.

Стаття 23. Пред'явлення зустрічного позову

1. Відповідач має право на будь-якій стадії третейського розгляду до прийняття рішення у справі пред'явити зустрічний позов або вимогу до заліку, якщо такий позов або така вимога є підвідомчими Третейському суду та можуть бути предметом третейського розгляду відповідно до третейської угоди.

2. Третейський суд приймає зустрічний позов до спільного розгляду з первісним позовом, якщо обидва позови взаємно пов'язані та їх спільний розгляд є доцільним, зокрема, коли вони впливають з одних і тих самих правовідносин або коли вимоги за ними можуть зараховуватися.

3. До зустрічного позову пред'являються ті ж самі правила (ст. 16 - 19 цього Регламенту), що і до первісного позову, включаючи вимоги про сплату третейських витрат Третейського суду.

4. Якщо внаслідок невинуватеної затримки відповідачем пред'явлення зустрічного позову або вимоги до заліку, третейський розгляд затягується, на відповідача за рішенням Третейського суду можуть бути покладені відшкодування додаткових витрат Третейського суду і витрат іншої сторони.

5. Сторона зобов'язана надати відзив на пред'явлений до неї зустрічний позов або вимогу до заліку у порядку та строки, встановлені Третейським судом.

Розділ 3. Формування складу Третейського суду. Відводи

Стаття 24. Склад Третейського суду

1. Третейський розгляд справи здійснюється Третейським судом у складі третейських суддів, які обираються сторонами або призначаються Президентом Асоціації правників України з числа осіб, включених у Список третейських суддів Третейського суду при Асоціації правників України.

2. Сторони можуть за своїм розсудом у третейській угоді визначити число третейських суддів, у тому числі одного.

За всіх умов Третейський суд може розглядати справу в будь-якій непарній кількості третейських суддів.

3. Якщо немає угоди сторін про кількість третейських суддів, то третейський розгляд здійснюється в складі трьох суддів.

Стаття 25. Формування складу Третейського суду

1. Сторони можуть за своїм розсудом погодити процедуру обрання одноособового третейського судді або складу третейських суддів за умови дотримання положень цього Регламенту.

2. У випадку відсутності такої угоди:

а) при третейському розгляді з трьома третейськими суддями кожна сторона обирає одного третейського суддю і двоє обраних таким чином третейських суддів призначають третього третейського суддю - Голову складу Третейського суду у справі;

б) якщо сторона не обере третейського суддю протягом 10 днів після отримання ухвали Третейського суду з вимогою про це, або якщо два третейські судді протягом 5 днів з моменту їх обрання або призначення не домовляться про призначення третього третейського судді, третейський суддя призначається Президентом Асоціації правників України;

в) при третейському розгляді одноособовим третейським суддею, якщо сторони не узгодили кандидатуру одноособового третейського судді у 10-ти денний термін з дня отримання ухвали Третейського суду з вимогою про це, третейський суддя призначається Президентом Асоціації правників України.

3. Якщо у спорі беруть участь два або більш позивачів або відповідачів, то при колегіальному розгляді справи, як позивачі, так і відповідачі обирають по одному третейському судді, якщо третейською угодою не передбачене інше.

Якщо кожна зі сторін не зробить зазначеного спільного обрання третейського судді у 10-ти денний термін з дня отримання ухвали Третейського суду з вимогою про це, третейський суддя за позивачів та/або відповідачів призначається Президентом Асоціації правників України.

4. При формуванні складу третейського суду необхідно враховувати, що:

а) у разі одноособового вирішення спору третейський суддя повинен мати вищу юридичну освіту;

б) у разі колегіального вирішення спору вимоги щодо наявності вищої юридичної освіти поширюються лише на головуючого складу третейського суду.

5. Ухвала Президента Асоціації правників України, прийнята відповідно до цієї статті Регламенту, оскарженню не підлягає.

Стаття 26. Підстави відводу чи самовідводу третейського судді

1. Третейські судді не є представниками сторін. Третейським суддею може бути призначена чи обрана особа, яка прямо чи опосередковано не заінтересована в результаті вирішення спору, а також має визнані сторонами знання, досвід, ділові та моральні якості, необхідні для вирішення спору.

2. Відвід третейському судді може бути заявлено у таких випадках:

а) якщо третейський суддя особисто чи опосередковано заінтересований у наслідках розгляду справи;

б) якщо третейський суддя є родичем однієї зі сторін, що приймають участь у справі, або перебуває з цими особами чи сторонами в особливих стосунках;

в) на прохання третейського судді або за спільним рішенням сторін;

г) у разі встановлення стороною обставин, які дають їй підстави вважати упередженим або необ'єктивним ставлення третейського судді до справи, про яке сторона дізналася після його обрання чи призначення;

д) у разі тривалого, більш як один місяць від дня призначення чи обрання, невиконання ним обов'язків третейського судді у конкретній справі;

є) у разі виявлення невідповідності третейського судді вимогам, встановленим статтею 18 Закону України "Про третейські суди";

ж) якщо третейський суддя бере участь у вирішенні спору, який прямо чи опосередковано пов'язаний з виконанням ним службових повноважень, наданих державою;

з) якщо існують обставини, що викликають обґрунтовані сумніви щодо неупередженості або незалежності третейського судді.

3. Жодна особа не може бути третейським суддею у справі, в якій вона раніше брала участь як третейський суддя, але була відведена чи заявила самовідвід, як сторона, представник сторони або в будь-якій іншій якості.

Стаття 27. Обов'язок третейського судді заявити про підстави для його відводу чи самовідводу

1. Третейські судді незалежні, об'єктивні і неупереджені при виконанні своїх обов'язків.

2. Третейський суддя перед прийняттям обрання чи призначення у конкретній справі повинен письмово повідомити голову Третейського суду про будь-які обставини, які є підставами для його відводу чи самовідводу відповідно до статті 26 цього Регламенту.

3. Третейський суддя повинен без зволікання повідомити сторони про підстави його відводу чи самовідводу, зазначені у статті 26 цього Регламенту, що виникли після початку третейського розгляду, та заявити самовідвід.

Стаття 28. Порядок відводу третейського судді

1. За наявності підстав, зазначених у статті 26 цього Регламенту, сторона може заявити про відвід обраного нею третейського судді лише у разі, якщо обставини, які є підставою для відводу обраного нею третейського судді, стали відомі цій стороні після його призначення чи обрання.

2. Сторона, що вирішила заявити відвід третейському судді, повинна протягом трьох днів після того, як цій стороні стали відомі обставини, які є підставою для відводу третейського судді відповідно до цього Регламенту, подати на ім'я Голови Третейського суду мотивовану письмову заяву про відвід третейського судді.

У разі пропуску встановленого строку питання про прийняття заяви про відвід третейського судді вирішується головою Третейського суду залежно від причин пропуску строку.

3. За відсутності заперечень іншої сторони щодо заявленого відводу третейський суддя є відведеним з дня подання стороною заяви про його відвід.

4. Якщо інша сторона не погоджується з відводом третейського судді, вона має право протягом трьох днів з дня отримання копії заяви про відвід подати на ім'я Голови Третейського суду свої мотивовані заперечення. В цьому випадку питання про відвід вирішується головою Третейського суду спільно з іншими третейськими суддями, призначеними чи обраними у справі, протягом п'яти днів з моменту отримання заперечень сторони, рішення яких є обов'язковим для сторін.

Стаття 29. Припинення повноважень третейського судді. Заміна третейського судді

1. Повноваження складу третейського суду, яким вирішувався спір, припиняються після прийняття ним рішення з конкретної справи.

У випадках, передбачених статтями 47-49 Закону України "Про третейські суди", повноваження складу третейського суду поновлюються і припиняються після проведення зазначених у цих статтях процесуальних дій.

2. Повноваження третейського судді можуть бути припинені достроково:

а) за згодою сторін;

б) у разі відводу чи самовідводу третейського судді;

- в) у разі набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;
- г) у разі набрання законної сили судовим рішенням про визнання його обмежено дієздатним чи недієздатним;
- д) у разі його смерті, визнання його безвісно відсутнім або оголошення померлим рішенням суду, що набрало законної сили.

3. Припинення повноважень третейського судді здійснюється шляхом прийняття ухвали головою Третейського суду, із зазначенням мотивованих причин такого припинення. Ухвала є остаточною і оскарженню не підлягає.

4. У разі, якщо повноваження третейського судді припинені достроково, інший третейський суддя призначається чи обирається згідно з правилами, які застосовувалися при призначенні чи обранні третейського судді, який замінюється.

Стаття 30. Повторення слухань у справі у випадку заміни третейського судді

Якщо в ході третейського розгляду відбулася заміна третейського судді, то знову сформований склад Третейського суду вирішує питання, з урахуванням думки сторін, про те, чи варто заново розглядати питання, які вже розглядалися на попередніх услиханнях справи, що відбулися до заміни третейського судді.

Стаття 31. Відвід і заміна експерта, перекладача або секретаря Третейського суду

1. При наявності підстав, передбачених частиною другою статті 26 цього Регламенту, стороною може бути заявлений відвід експертові, перекладачеві або секретарю Третейського суду, що приймають участі у справі.

2. Питання про відвід і заміну експерта, перекладача або секретаря Третейського суду, порушене за мотивованою письмовою заявою сторони, вирішується складом Третейського суду, що розглядає спір.

Розділ 4. Третейський розгляд

Стаття 32. Строки третейського розгляду справи

- 1. Строк третейського розгляду справи не повинен перевищувати трьох місяців з дня порушення провадження у справі.
- 2. Сторони за взаємною згодою можуть продовжити строк третейського розгляду.
- 3. Голова Третейського суду за мотивованим зверненням складу Третейського суду або однієї із сторін має право продовжити термін третейського розгляду, про що вносить відповідну ухвалу.

Стаття 33. Повідомлення про час, місце проведення засідання Третейського суду

1. Склад Третейського суду не пізніше 5 днів з дня остаточного формування складу Третейського суду вносить і надсилає сторонам ухвалу про призначення справи до розгляду, в якій визначає дату, час і місце проведення засідання Третейського суду, а також необхідні дії щодо підготовки справи до розгляду в засіданні.

2. Ухвала Третейського суду про призначення справи до розгляду повинна бути направлена сторонам не пізніше ніж за 10 днів до дати засідання.

Стаття 34. Додаткові заходи з підготовки справи до розгляду

1. Склад Третейського суду перевіряє стан підготовки справи до розгляду і, якщо вважає за необхідне, вживає додаткових заходів з підготовки справи до розгляду, зокрема, витребує від сторін письмові пояснення, докази та інші необхідні документи. Якщо вживаються додаткові заходи з підготовки справи, то складом Третейського суду встановлюються строки, протягом яких ці додаткові заходи повинні бути здійснені.

2. Склад Третейського суду за власної ініціативи або за клопотанням сторони може провести попередні засідання за участю сторін з метою організації і планування третейського розгляду справи.

На попередніх засіданнях можуть вирішуватися, зокрема, питання про надання додаткових доказів, огляд речових доказів, виклик свідків в засідання Третейського суду, призначення експертизи тощо.

3. На попередньому засіданні сторона може подати письмову заяву про виклик свідків.

Сторона, що клопоче про виклик свідка, повинна вказати його прізвище, ім'я, по-батькові, місце проживання й обставини, які цей свідок може підтвердити.

Явку свідка в засідання Третейського суду забезпечує сторона, яка клопоче про його виклик.

4. За результатами попереднього засідання Третейський суд виносить ухвалу.

Стаття 35. Усне слухання справи Третейським судом

1. Третейський розгляд здійснюється у засіданні Третейського суду за участю сторін або їх представників, якщо сторони не домовилися про інше щодо їхньої участі в засіданні.

Третейський суд вправі визнати явку сторін у засідання обов'язковою.

Третейський суд під час розгляду справи повинен забезпечити додержання принципу змагальності сторін, рівні можливості та свободу сторонам у наданні ними доказів і у доведенні перед третейським судом їх переконливості.

Стаття 36. Порядок ведення третейського розгляду

1. Склад Третейського суду визначає порядок ведення третейського розгляду відповідно до положень третейської угоди, Закону України "Про третейські суди" і цього Регламенту.

2. За умови дотримання положень Закону України "Про третейські суди" і цього Регламенту сторони можуть за своїм розсудом домовитися про процедуру розгляду справи Третейським судом.

У випадку відсутності такої угоди Третейський суд веде третейський розгляд відповідно до положень цього Регламенту так, як він вважає доцільним.

3. Протокол засідання Третейського суду ведеться у разі наявності угоди між сторонами про ведення протоколу або у випадку, коли склад Третейського суду з врахуванням обставин справи вважає за доцільне ведення протоколів засідання.

В таких випадках для ведення протоколу за згодою третейських суддів (третейського судді) сторонами може бути призначений секретар третейського розгляду. За його відсутності третейські судді можуть обрати секретаря із складу (крім голови) третейського суду, яким вирішується спір.

4. У протоколі засідання Третейського суду зазначаються:

а) дата та місце розгляду справи;

- б) прізвища третейських суддів і секретаря;
- в) суть спору;
- г) найменування сторін, їхніх представників, свідків, експертів, інших осіб, які беруть участь у розгляді справи;
- д) заяви та клопотання сторін;
- є) вказівки та вимоги до сторін по справі, висунуті третейським судом;
- ж) розклад засідань Третейського суду;
- з) зміст пояснень сторін та інших осіб, які беруть участь у справі;
- і) подані під час третейського розгляду докази, відомості про їх огляд;
- к) узгодження сторонами питання про необхідність зберігання та умови зберігання рішень третейського суду;
- л) витрати, понесені сторонами.

Протокол підписується секретарем та всіма третейськими суддями, які розглядали справу.

Стаття 37. Заява про відсутність компетенції Третейського суду

1. Склад Третейського суду самостійно вирішує питання про наявність або відсутність у нього компетенції для розгляду конкретної справи.
2. Сторона має право заявити про відсутність у Третейського суду компетенції щодо переданого на його вирішення спору до початку розгляду справи по суті. Обрання стороною третейського судді або її участь в обранні третейського судді не позбавляє сторону права зробити таку заяву.
3. Сторона має право заявити про перевищення третейським судом меж його компетенції, якщо в процесі третейського розгляду виникне питання, розгляд якого не передбачено третейською угодою або яке не може бути предметом такого розгляду відповідно до Регламенту Третейського суду.
4. У випадках, передбачених пунктами другим та третім цієї статті, Третейський суд повинен відкласти розгляд справи або зупинити розгляд справи по суті до вирішення ним питання щодо наявності у нього відповідної компетенції.
- 3 питань наявності чи відсутності компетенції Третейський суд виносить мотивовану ухвалу.
5. Якщо Третейський суд дійде висновку щодо неможливості розгляду ним конкретного спору внаслідок відсутності у нього компетенції, третейський розгляд припиняється.

Стаття 38. Надання і дослідження доказів

1. Кожна сторона третейського розгляду повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень.
2. Сторони повинні надавати Третейському суду докази в оригіналах чи належним чином засвідчених копіях (оригінали документів подаються, коли обставини справи відповідно до законодавства повинні буди засвідчені тільки такими документами, а

також в інших випадках на вимогу Третейського суду; або якщо подано копію письмового доказу, суд за клопотанням осіб, що беруть участь у справі, має право вимагати подання оригіналу).

3. Третейський суд має право вимагати від сторін надання доказів, необхідних для повного, всебічного і об'єктивного вирішення спору.

Якщо Третейський суд визнає за необхідне одержати документи від підприємств, установ, організацій, які не є учасниками третейського розгляду, він своєю ухвалою уповноважує сторони або одну із сторін одержати відповідні документи та надати їх Третейському суду.

4. Третейський суд приймає тільки ті докази, які мають значення для справи.

Обставини справи, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватись іншими засобами доказування.

5. Третейський суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом.

Ніякі докази не мають для Третейського суду заздальгідь встановленої сили.

Стаття 39. Призначення експертизи

1. Третейський суд з метою правильного вирішення спору має право зобов'язати сторони чи одну із сторін замовити проведення експертизи для роз'яснення питань, що потребують спеціальних знань.

2. Коло питань, які необхідно поставити перед експертами, визначається Третейським судом з врахуванням пропозицій сторін, що приймають участь у третейському розгляді справи.

3. Третейський суд може зажадати від сторін надання експерту будь-якої інформації, що стосується справи, або пред'явлення до огляду чи надання можливості огляду будь-яких документів, товарів та іншого майна, що має відношення до справи.

4. Експертиза проводиться експертами відповідних установ або інших фахівців, визначених Третейським судом. Експертом може бути призначена будь-яка особа, яка володіє необхідними знаннями для дачі висновку.

5. Про призначення експертизи Третейський суд виносить ухвалу, в якій встановлює коло питань, які мають бути роз'яснені експертом, а також визначає кому доручається проведення експертизи.

6. Наслідки невиконання стороною вимог Третейського суду про призначення експертизи визначаються складом Третейського суду, що розглядає справу, з врахуванням всіх обставин, що мають значення для вирішення конкретного спору.

7. Висновок експерта повинен містити докладний опис проведених досліджень, зроблені в результаті їх висновки і обґрунтовані відповіді на поставлені Третейським судом питання. Якщо під час проведення експертизи встановлюються обставини, що мають значення для правильного вирішення спору, з приводу яких експерту не були поставлені питання, у висновку він викладає свої міркування і щодо цих обставин.

8. Висновок експерта подається Третейському суду в письмовій формі.

Третейський суд направляє сторонам копію експертного висновку і пропонує в письмовій формі висловити свою думку відносно проведеної експертизи.

9. У разі відсутності домовленості про інше, експерт, на прохання сторони, або якщо склад Третейського суду вважає це за необхідне, повинен після подання свого

письмового висновку взяти участь у розгляді справи, де сторонам надається можливість ставити йому запитання.

10. Якщо інше не передбачено угодою сторін, висновок експерта не є обов'язковим для Третейського суду і оцінюється наряду з іншими доказами.

Відхилення Третейським судом висновку експерта повинно бути мотивованим у рішенні.

11. У разі потреби проведення додаткових досліджень, а також у випадку суперечливості висновків декількох експертів, Третейський суд може призначити повторну експертизу або призначити інших експертів, якщо тільки сторони не домовилися про те, що висновок експерта повинен бути остаточним з будь-якого конкретного питання.

Стаття 40. Наслідки непредставлення сторонами доказів або неявки сторони в засідання Третейського суду

1. Непредставлення стороною належних доказів, або неявка в засідання Третейського суду сторін або їхніх представників, що були належним чином сповіщені про розгляд справи і проведення засідання Третейського суду, не є перешкодою для третейського розгляду справи та прийняття рішення за наявними в справі матеріалами, якщо причина непредставлення документів або неявки сторін в засідання визнана Третейським судом неповажною.

Стаття 41. Відкладення розгляду справи

1. Третейський суд може відкласти розгляд справи:

а) у випадку необхідності витребувати нові докази;

б) у зв'язку з неявкою в засідання Третейського суду представника сторони при відсутності в матеріалах справи повідомлення про вручення йому повідомлення про день розгляду справи

в) в інших випадках, передбачених цим Регламентом та Законом України „Про третейські суди“.

2. Третейський суд у разі потреби з ініціативи сторін або з власної ініціативи при наявності обставин, що перешкоджають, на його думку, вирішенню спору по суті, може відкласти розгляд справи.

3. Відкладаючи розгляд справи, Третейський суд виносить мотивовану ухвалу.

Стаття 42. Перерва в засіданні Третейського суду

На прохання обох сторін або з власної ініціативи Третейський суд для здійснення сторонами певних дій або представлення додаткових документів може оголосити сторонам про перерву в засіданні Третейського суду на строк не більш 10-ти днів, про що сторони повідомляються Третейським судом під розписку безпосередньо в засіданні з розгляду справи.

Стаття 43. Зупинення третейського розгляду

1. На прохання будь-якої із сторін або з власної ініціативи Третейський суд може за наявності на те вагомих підстав зупинити розгляд у справі на певний строк, але не більше ніж на один рік.

2. Про зупинення провадження у справі та його поновлення виносяться мотивовані ухвали.

3. Ухвала про зупинення провадження у справі може бути оскаржена у місячний строк з дня її винесення до Президії Третейського суду, ухвала якої є остаточною.

Розділ 5. Винесення третейського рішення і припинення третейського розгляду

Стаття 44. Закінчення третейського розгляду справи

Третейський розгляд у справі закінчується винесенням остаточного третейського рішення по суті спору або ухвалою про припинення третейського розгляду.

Стаття 45. Закінчення третейського розгляду справи укладенням мирової угоди

1. Третейський суд на початку розгляду справи повинен з'ясувати у сторін можливість закінчити справу мировою угодою та в подальшому сприяти вирішенню спору шляхом укладення мирової угоди на всіх стадіях процесу.

2. Сторони мають право закінчити справу укладенням мирової угоди як до початку третейського розгляду, так і на будь-якій його стадії до прийняття рішення.

3. За клопотанням сторін Третейський суд приймає рішення про затвердження мирової угоди. Мирова угода може стосуватися лише прав і обов'язків сторін щодо предмета спору.

4. Зміст мирової угоди викладається безпосередньо в рішенні Третейського суду.

Стаття 46. Прийняття рішення Третейським судом

1. Після того як Третейський суд прийде до висновку, що всі обставини справи з'ясовані, він оголошує усне слухання справи закритим і приступає до прийняття рішення.

2. Прийняття рішення у справі відбувається на закритій нараді Третейського суду.

3. Якщо при прийнятті рішення виявиться потреба з'ясувати будь-яку обставину, Третейський суд, не приймаючи рішення, відновлює третейський розгляд справи, про що виносить ухвалу.

Третейський розгляд в цьому разі провадиться виключно в межах з'ясування обставин, що потребують додаткової перевірки.

4. При третейському розгляді справи колегіальним складом третейських суддів будь-яке рішення Третейського суду приймається більшістю голосів третейських суддів.

Третейський суддя, не згодний із прийнятим рішенням (частково або цілком), може викласти в письмовому виді свою окрему думку, яка додається до рішення Третейського суду.

Стаття 47. Оголошення рішення і направлення його сторонам

1. Рішення оголошується в засіданні Третейського суду.

2. Третейський суд вправі оголосити лише резолютивну частину рішення. У цьому випадку, якщо сторони не погодили строк направлення їм рішення, мотивоване рішення має бути направлено сторонам у строк, який не перевищує п'яти днів з дня оголошення резолютивної частини рішення.

3. Кожній стороні направляється по одному примірнику рішення.

4. У разі відмови сторони одержати рішення Третейського суду або її неявки без поважних причин в засідання Третейського суду, де воно оголошується, рішення вважається таким, що оголошене сторонам, про що на рішенні робиться відповідна відмітка, а копія такого рішення надсилається такій стороні.

Стаття 48. Форма і зміст рішення

1. Рішення Третейського суду викладається у письмовій формі.

2. У рішенні Третейського суду повинні бути зазначені:

а) назва Третейського суду;

б) дата прийняття рішення;

в) склад Третейського суду і порядок його формування;

г) місце Третейського розгляду;

д) сторони, їх представники та інші учасники третейського розгляду, що брали участь у розгляді справи Третейським судом;

є) висновок про компетенцію Третейського суду, обсяг його повноважень за третейською угодою;

ж) стислий виклад позовної заяви, відзиву на позовну заяву, заяв, пояснень, клопотань сторін та їхніх представників, інших учасників третейського розгляду;

з) встановлені обставини справи, підстави виникнення спору, докази, на підставі яких прийнято рішення, зміст мирової угоди, якщо вона укладена сторонами, мотиви, з яких Третейський суд відхилив доводи, докази та заявлені під час третейського розгляду клопотання сторін;

і) висновок про задоволення позову або про відмову в позові повністю або частково по кожній із заявлених вимог;

к) норми законодавства, якими керувався Третейський суд при прийнятті рішення.

3. Висновки Третейського суду, що містяться в рішенні по справі, не можуть залежати від настання або ненастання будь-яких обставин.

4. У разі задоволення позовних вимог у резолютивній частині рішення зазначаються:

а) сторона, на користь якої вирішено спір;

б) сторона, з якої за рішенням Третейського суду має бути здійснено стягнення грошових сум та/або яка зобов'язана виконати певні дії або утриматися від виконання певних дій;

в) розмір грошової суми, яка підлягає стягненню, та/або дії, які підлягають виконанню або від виконання яких сторона має утриматися за рішенням Третейського суду;

г) строк сплати коштів та/або строк і спосіб виконання таких дій;

д) порядок розподілу між сторонами витрат, пов'язаних з вирішенням спору Третейським судом;

є) інші обставини, які Третейський суд вважає за необхідне зазначити.

5. Рішення Третейського суду підписується третейським суддею, який одноособово розглядав справу, або повним складом Третейського суду, що розглядав справу, в тому числі і третейським суддею, який має окрему думку. Окрема думка третейського судді додається до рішення Третейського суду.

6. Підписане рішення Третейського суду скріплюється підписом Президента Асоціації правників України та круглою печаткою Асоціації правників України.

Стаття 49. Додаткове рішення

1. Якщо сторони не домовилися про інше, будь-яка із сторін, повідомивши про це іншу сторону, може протягом семи днів після одержання рішення звернутися до Третейського суду із заявою про прийняття додаткового рішення щодо вимог, які були заявлені під час третейського розгляду, але не знайшли відображення у рішенні.

2. Заяву про прийняття додаткового рішення має бути розглянуто тим складом Третейського суду, який вирішував спір, протягом семи днів після її одержання Третейським судом.

3. За результатами розгляду заяви приймається додаткове рішення, яке є складовою частиною рішення Третейського суду, або виноситься мотивована ухвала про відмову у задоволенні заяви про прийняття додаткового рішення.

Стаття 50. Роз'яснення рішення

1. Якщо сторони не домовилися про інше, будь-яка із сторін, повідомивши про це іншу сторону, має право протягом семи днів після одержання рішення звернутися до Третейського суду із заявою про роз'яснення резолютивної частини рішення.

2. Заяву про роз'яснення резолютивної частини рішення має бути розглянуто тим складом Третейського суду, який вирішував спір, протягом семи днів після її отримання Третейським судом.

3. За результатами розгляду заяви виноситься ухвала про роз'яснення рішення, яка є складовою частиною рішення, або мотивована ухвала про відмову у роз'ясненні рішення.

4. Здійснюючи роз'яснення резолютивної частини рішення, Третейський суд не має права змінювати зміст рішення.

Стаття 51. Виправлення рішення

Третейський суд у тому ж складі, з власної ініціативи або за заявою сторони третейського розгляду, може виправити у рішенні описки, арифметичні помилки або будь-які інші неточності, про що виноситься ухвала, яка є складовою частиною рішення.

Стаття 52. Ухвала про припинення третейського розгляду

Третейський суд приймає ухвалу про припинення третейського розгляду у таких випадках:

а) спір не підлягає вирішенню в третейських судах України;

б) є рішення компетентного суду між тими ж сторонами, з того ж предмета і з тих самих підстав;

в) позивач відмовився від позову;

- г) сторони уклали угоду про припинення третейського розгляду;
- д) підприємство, установу чи організацію, які є стороною третейського розгляду, ліквідовано;
- є) Третейський суд є некомпетентним щодо переданого на його розгляд спору;
- ж) у разі смерті фізичної особи, яка була стороною у справі, якщо спірні правовідносини не допускають правонаступництва.

Стаття 53. Зберігання матеріалів справ, розглянутих Третейським судом

1. Всі процесуальні документи сторін (позов, відзив на позов, клопотання, тощо), надані сторонами письмові докази та процесуальні документи Третейського суду повинні зберігатися у справі в прошитому та пронумерованому вигляді.
2. Справи, розглянуті Третейським судом, зберігаються не менше ніж 10 років з дня прийняття рішення Третейського суду.

Стаття 54. Обов'язковість рішення Третейського суду

1. Рішення Третейського суду є остаточним і оскарженню не підлягає, крім випадків, передбачених ст. 51 Закону України "Про третейські суди".
2. Сторони, які передали спір на вирішення Третейського суду, зобов'язані добровільно виконати рішення Третейського суду, без будь-яких зволікань чи застережень.
3. Сторони та Третейський суд вживають усіх необхідних заходів з метою забезпечення виконання рішення Третейського суду.